



Parafia św. Augustyna

ISSN 2300-9233

ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa

Msze św. dzień powszedni: 7⁰⁰, 8⁰⁰, 9⁰⁰, 18³⁰

niedziela: 7⁰⁰, 8³⁰, 10⁰⁰, 11³⁰, 13⁰⁰, 18³⁰ i 19⁴⁵

Spowiedź św. na każdej Mszy św.

Kancelaria: od wtorku do piątku w godz. 9³⁰ - 10⁰⁰; 16⁰⁰ - 17⁴⁵

tel.: 22-838-30-95 tylko w godz. urzędowania

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

Niedziela Świętej Rodziny

26 grudnia 2021

LITURGIA SŁOWA

1 Sm 1, 20-22. 24-28; Ps 84; 1 J 3, 1-2. 21-24; Łk 2, 41-52

Ref. psalmu: **Szczęśliwi, którzy mieszkają w Twym domu**

Rodzice Jezusa chodzili co roku do Jeruzalem na Święto Paschy. Gdy miał lat dwanaście, udali się tam zwyczajem świątecznym. Kiedy wracali po skończonych uroczystościach, został młody Jezus w Jerozolimie, a tego nie zauważyli Jego Rodzice. Przypuszczając, że jest wśród pątników, uszli dzień drogi i szukali Go między krewnymi i znajomymi. Gdy Go nie znaleźli, wrócili do Jeruzalem, szukając Go. Dopiero po trzech dniach odnaleźli Go w świątyni, gdzie siedział między nauczycielami, przysłuchiwał się im i zadawał pytania. Wszyscy zaś, którzy Go słuchali, byli zdumieni bystrością Jego umysłu i odpowiedziami. Na ten widok zdziwili się bardzo, a Jego Matka rzekła do Niego: "Synu, czemu nam to uczyniłeś? Oto ojciec Twój i ja z bólem serca szukaliśmy Ciebie". Lecz on im odpowiedział: "Czemu Mnie szukaliście? Czy nie wiedzieliście, że powinienem być w tym, co należy do mego Ojca?" Oni jednak nie zrozumieli tego, co im powiedział. Potem poszedł



z nimi i wrócił do Nazaretu; i był im poddany. A Matka Jego chowała w sobie wszystkie te sprawy w swym sercu. Jezus zaś czynił postępy w mądrości, w latach i w łasce u Boga i u ludzi. — *Oto słowo Pańskie.*

BŁOGOSŁAWIONYCH ŚWIĄT BOŻEGO NARODZENIA!

Łącząc się z Wami w dzień Narodzenia Pańskiego, z białym opłatkiem w dłoni, niesiemy wszystkim Parafianom i Gościom serdeczne życzenia. Niech Pan Jezus, którego ofiarowuje nam Maryja w te święte dni, będzie najpiękniejszym Darem otrzymanym od Boga... On jest Siłą w słabości, Nadzieją w trudnościach i Miłością, która wszystko zwycięża. Niech Was Pan błogosławi i strzeże. Niech Pan rozpromieni oblicze swe nad Wami, niech Was obdarzy swą łaską. Niech zwróci ku Wam swoje oblicze i niech obdarzy pokojem.

Wcielenie Słowa, wkroczenie Jego w nasze dzieje ludzkie, od samego początku ma wymiar właściwy dla człowieka. Bóg Wcielony nie ukazuje się na modłę mitów pogańskich niby jakiś deus ex machina, lecz pojawia się w sposób wprawdzie cudowny i godny samego Boga, ale w środku rodziny, co prawda zupełnie wyjątkowej, ale całkiem zwyczajnej w oczach ówczesnych ludzi. Cel tego pierwszego przyjscia, Chrystusowe dzieło zwane w liturgii consecratio mundi – 'uświęcenie świata' (wigilijna zapowiedź uroczystości), zaczyna się od uświęcenia podstawowej komórki ludzkości, jaką jest rodzina, dzieło Stwórcy ukazane na pierwszej karcie Biblii. Cała Święta Rodzina ukazała się wprawdzie już w Ewangelii pasterki, ale tego jakby za mało jeszcze Kościołowi, skoro pragnie tym dzisiejszym świętem uczcić to środowisko, w jakim ma wzrastać Syn Boży jako Syn Człowieczy. Oprócz więc kilku scen z czasów Dzieciństwa Jezusowego podaje liturgia zasady uświęcenia każdej rodziny.

Augustyn Jankowski OSB

Ksiądz Proboszcz oraz Księża Wikariusze

KOMENTARZE DO CZYTAŃ

Przygotowane przez Bractwo Słowa Bożego

Nasuwa się pytanie, czy oddaję Panu to, co jest dla mnie najcenniejsze, to, co jest owocem mojego życia. Anna oddała Panu swego synka. Synka, którego wcześniej u Niego wyprosiła, czyli oddała swój dar. To, co sama wcześniej od Boga otrzymała, jako owoc modlitwy. Przypomina mi się scena znad Jeziora Galilejskiego, kiedy Piotr i inni uczniowie, po cudownym połowie ryb, po zarzuceniu sieci – na słowo Jezusa – zostawiają wszystko na brzegu – wszystko, czyli ten dar, te cudownie złowione ryby – i idą za Jezusem.

Czy nie tego właśnie chce od nas Bóg? Czy nie tego, by oddać Mu sto procent siebie i sto procent swojego życia? Jak patrzymy na to, co otrzymaliśmy od Boga jako odpowiedź na nasze modlitwy? Czy nie zawłaszczamy sobie tego? Jak wielka jest wolność naszego serca?

Czy wszystko jest moje, czy wszystko jest Boga?

Maryja i Józef oddali Bogu siebie, a mały Jezus, którego wychowywali w swojej rodzinie, był darem dla nich i przez nich dla całego świata.

Komentarz do psalmu

Dla psalmisty Bóg jest najważniejszy. Pokazuje szczęście jako bycie blisko Boga, jako całkowite powierzenie się Jemu i zamieszkanie z Nim. Miejsce, gdzie jest Pan, to miejsce upragnione i wyczekiwane.

A gdzie dziś jest Pan? Św. Paweł napisał, że jesteśmy Jego świątynią, że On jest w nas. Może sztuką jest odkrycie, że nosimy w sobie źródło szczęścia. Tak często szukamy szczęścia na zewnątrz siebie, w dobrach materialnych, w innych osobach. A tymczasem Pan jest w nas. Jezus narodził się jako Człowiek w ludzkiej rodzinie Maryi i Józefa. Przyszedł z nieba na ziemię, żył, pracował, nauczał, czynił cuda, okazując Bożą moc, a potem umarł na krzyżu, zmartwychwstał i wsta-

pił do nieba, ale został z nami w mocy swego Ducha, został w nas w Eucharystii. Czytamy: szczęśliwi, którzy mieszkają w domu Twoim, Panie, nieustannie wielbiąc Ciebie. W naszych sercach jest dom Boga i tu może On być wielbiony naszym życiem z Nim zjednoczonym. To jest sekret szczęścia, szczęścia prawdziwego wypływającego z Bożego życia w nas.

Komentarz do drugiego

Czytania

Duch Święty, którego Bóg nam dał, daje nam świadectwo, że Bóg trwa w nas. Buduje w nas nieustannie obraz dziecka Bożego i przekonuje o Bożej bezwarunkowej miłości. Prowadzi też do wypełniania przykazania Jezusa, abyśmy się wzajemnie miłowali tak, jak Jezus nas umiłował.

Wszystko to jest dla nas możliwe dzięki tajemnicy wcielenia Syna Bożego, którą uroczyste świętowaliśmy wczoraj. Jezus stał się Człowiekiem, by nas zbawić, by podnieść nas z grzechu i oddzielenia od Boga Ojca. Dokonał tego poprzez okropne cierpienie męki i śmierci krzyżowej. Pokonał śmierć, powstał z martwych i dziś zasiada po prawicy Ojca w niebie, będąc też Panem i Królem naszych serc. Jeśli przez chrzest weszliśmy z Nim w zjednoczenie, jeśli umacniamy je, przyjmując Jego Ciało w Eucharystii, to Bóg trwa w nas, a my w Bogu.

Naszym zadaniem jest nieustanne trwanie w zjednoczeniu z Jezusem, nieustanne budowanie naszej świadomości, że On jest w nas, że panuje w naszym życiu. Wtedy możemy być pewni Jego łaski i o co prosić będziemy, otrzymamy, bo mocą Ducha Świętego czynimy to, co się Jemu podoba.

Komentarz do Ewangelii

Maryja i Józef szukają Jezusa, gdyż zniknął im z oczu. Myśleli, że jest gdzieś obok, ale Go nie było.

Jak jest z naszą świadomością

KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

1506 Chrystus wzywa swoich uczniów, by szli za Nim, niosąc z kolei własny krzyż. Idąc za Nim, uzyskują oni nowe spojrzenie na chorobę i chorych. Jezus wprowadza ich w swoje ubogie i poświęcone służbie życie oraz daje im udział we własnym posłaniu współczucia i uzdrawiania: "Oni... wyszli i wzywali do nawrócenia. Wyrzucali też wiele złych duchów oraz wielu chorych namaszczeni olejem i uzdrawiali" (Mk 6, 12-13).

1507 Zmartwychwstały Pan ponawia to posłanie ("W imię moje... na chorych ręce kłaść będą, a ci odzyskają zdrowie": Mk 16, 17-18). Potwierdza je przez znaki, jakich dokonuje Kościół, wzywając Jego imienia. Znaki te świadczą w specjalny sposób, że Jezus jest naprawdę "Bogiem, który zbawia".

1508 Duch Święty udziela niektórym specjalnego charyzmatu uzdrawiania, by ukazać moc łaski Zmartwychwstałego. Nawet najbardziej intensywne modlitwy nie przynoszą jednak uzdrowienia wszystkich chorób. I tak św. Paweł musi usłyszeć od Pana: "Wystarczy ci mojej łaski. Moc bowiem w słabości się doskonali" (2 Kor 12, 9), i że cierpienia, jakie znosi, mają sens, ponieważ "ze swej strony w moim ciele dopełniam braki udręk Chrystusa dla dobra Jego Ciała, którym jest Kościół" (Kol 1, 24).

obecności Jezusa? Jest gdzieś obok? Pojawia się i znika? A może jest w nas nieustannie obecny? Gdzie jest teraz mój Jezus? Gdzie Go szukam? Na zewnątrz czy w swoim sercu?

W tym fragmencie św. Łukasz zanotował nam pierwsze słowa, które wypowiedział Jezus. Wcześniej jest

opisany jako małe dziecko, które jeszcze nie mówi, potem jest już przedstawiony jako dorosły mężczyzna. Tu, w świątyni, wypowiada bardzo ważne zdanie: Czemu Mnie szukaliście? Czy nie wiedzieliście, że powinienem być w tym, co należy do mego Ojca? Pierwsze, co mówi Jezus w Ewangelii wg. św. Łukasza, to wskazanie na Ojca. Ostatnie Jego słowa na krzyżu też będą o Ojcu: Ojcze, w Twoje ręce

powierzam ducha mego (Łk 23, 46).

Jezus pokazuje nam, Kto jest najważniejszy, Komu mamy ufać, Kto trzyma w dłoniach nasze życie. W drugim czytaniu przeczytaliśmy: Popatrzcie, jaką miłością obdarzył nas ojciec: zostaliśmy nazwani dziećmi Bożymi, i rzeczywiście nimi jesteśmy. Świat zaś dlatego nas nie zna, że nie poznał Jego. Naszym zadaniem jest więc poznawa-

nie Ojca i rozumienie Go coraz bardziej. To rozumienie Bożych tajemnic nigdy nie dojdzie do końca, ale ma w nas wzrastać, mamy angażować nasze siły w szukanie i poznanie Boga. Odnajdziemy Go w swoim sercu, gdzie przebywa i zadaje pytanie: czy Mnie kochasz?

Komentarze zostały
przygotowane przez
s. M. Tomaszę Potrzebowską CSC

PAPIEŻ FRANCISZEK POWIEDZIAŁ

Rodzice i dzieci mogą sobie nawzajem pomagać w odkrywaniu i realizacji Bożego planu w życiu. Rodzina to cenny skarb, który zawsze trzeba wspierać i chronić. Posłuszeństwo Ewangelii jest fundamentem świętości rodziny. świętość jest darem Boga, ale jednocześnie dobrowolną i odpowiedzialną aprobatą dla Jego planu. Tak właśnie było w przypadku Rodziny z Nazaretu, która była całkowicie dyspozycyjna wobec woli Boga.

Maryja pokazuje piękny przykład posłuszeństwa Bogu. Choć miała swoje plany, nie wahała się nazwać „służebnicą Bożą”, gdy odkryła, że Bóg powołuje ją do określonej misji.

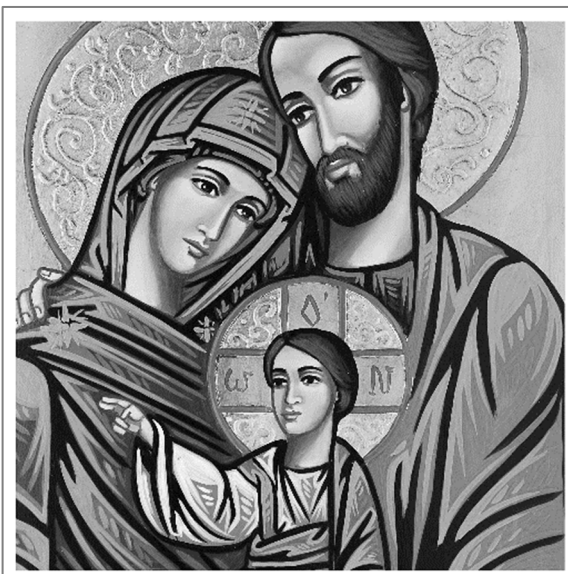
Jezus będzie wychwalał wielkość Maryi nie tyle za rolę matki, ile za posłuszeństwo Bogu: «Błogosławieni ci, którzy słuchają słowa Bożego i zachowują je!». A kiedy Maryja nie do końca rozumie wydarzenia, które jej dotyczą, medytuje w milczeniu, rozważa i uwielbia Bożą inicjatywę. Tę całkowitą dyspozycyjność uświęca Jej obecność u stóp krzyża.

Jeśli chodzi o św. Józefa, Ewangelia nie cytuje żadnego jego słowa: on nie mówi, ale działa, będąc posłusznym. To człowiek milcze-

nia, człowiek posłuszeństwa. Pod kierownictwem Boga, którego reprezentuje Anioł, Józef usuwa swoją rodzinę z zasięgu zagrożenia Heroda i ją ratuje. Święta Rodzina solidaryzuje się zatem ze wszystkimi rodzinami świata zmuszonymi by uchodzić, solidaryzuje się ze wszystkimi, którzy są zmuszeni do porzucenia swojej ziemi z powodu represji, przemocy, wojny.

Jezus całym swym życiem wypełniał wolę Ojca. Wskazał, że Rodzina z Nazaretu, Maryja, Józef i Jezus, stanowi chóralną odpowiedź na wolę Ojca: trzej Członkowie tej rodziny pomagają sobie nawzajem w odkrywaniu Bożego planu.

Oni modlili się, pracowali, komunikowali. Pytam się, jak jest w Twojej rodzinie: czy w Twojej rodzinie potrafisz jeszcze komunikować? Czy może jesteś jednym z tych młodzińców, którzy przy stole siedzą, każdy z własnym telefonem, i każdy czatuje? Przy stole panuje wówczas cisza, jakbyśmy byli na Mszy, ale oni ze sobą się nie komunikują. Musimy odnowić komuni-



kację w rodzinie. Ojcowie, rodzice z dziećmi, z dziadkami. Rodzeństwo między sobą. To jest zadanie do podjęcia dzisiaj. Święta Rodzina może być wzorem dla naszych rodzin, aby rodzice i dzieci wzajemnie się wspierali w posłuszeństwie Ewangelii, będącej fundamentem świętości rodziny. Macierzyńskiej opiece Maryi, Królowej rodzin, zawieram wszystkie rodziny świata, szczególnie te, które doświadczają cierpienia i trudności. Rodzina to cenny skarb, który zawsze trzeba wspierać i chronić.

MODLITWA DO ŚWIĘTEJ RODZINY

Boże, Ty z miłości do nas posłałeś Jednorodzonego Syna, by każdy, kto w Niego wierzy nie zginął, lecz mógł mieć życie wieczne, a w Świętej Rodzinie dałeś nam wzór życia. Spraw, abyśmy złączeni wzajemną miłością naśladowali w naszych rodzinach Jej cnoty.

Najświętsza Rodzino, obrazie Trójcy Przenajświętszej na ziemi, wspomagaj nas w naszych potrzebach. Wierzmy, że ze szczególną miłością spojrzysz na każdą rodzinę. Niech każda rodzina stanie się świątynią Bożą, w której panuje wzajemna miłość i pokój.

Najświętsza Rodzino, której Opiekun – św. Józef, jest wzorem miłości ojcowskiej, Matka Najświętsza - miłości macierzyńskiej, a Dziecię Jezus – posłuszeństwa i miłości synowskiej, oddajemy się pod Twoją opiekę prosząc, by rodzice i dzieci, starsi i młodszy, byli złączeni Twoją miłością.

Z wiarą i ufnością przedstawiamy Tobie pragnienia i potrzeby wszystkich rodzin.

Prosimy Cię za małżonków o umocnienie ich wzajemnej miłości; za rodziców oczekujących z niepokojem i nadzieją na mające urodzić się im dziecko. Za rozwijające się dzieci, które napełniają domy radością, za młodzież, w której budzi się miłość i za narzeczonych, którzy z godnością przygotowują się do małżeństwa. Za ludzi starych, którzy z dnia na dzień zbliżają się do domu Ojca. Za te rodziny, w których są bezrobotni, którym brakuje chleba powszedniego, za dzieci zaniedbane i porzucone, za wdowy i sieroty, za chorych i cierpiących, by doznawali życzliwej opieki ze strony blźnich.

Prosimy za rodziny rozbite i te, które dążą do rozvodu. Niech w ich krytycznym położeniu odnowi się prawdziwa miłość, a wygaśnie niechęć i egoizm.

Najświętsza Rodzino z Nazaretu broń nasze rodziny, którym zagraża tak wiele niebezpieczeństw i prowadź je drogą ewangelicznych błogosławieństw. Amen.

ŚWIĘTO ŚWIĘTEJ RODZINY

W tę niedzielę w Kościele Katolickim obchodzi się święto Świętej Rodziny, czyli Jezusa, Maryi i Józefa. Jest to zarazem święto każdej ludzkiej rodziny, która podobnie, jak Rodzina Nazaretańska, jest dziełem Ojca Niebieskiego i do Niego ma prowadzić, a w ziemskim życiu musi się zmierzyć z wieloma trudnościami.

Dzisiaj, w czasach zmasowanego ataku na rodzinę, kryzysu małżeń-

stwa i życia rodzinnego, Święta Rodzina ukazuje szczęśliwy model życia wspólnotowego, w którym na pierwszym miejscu jest Pan Bóg, a we wzajemnych relacjach stosowana jest zasada miłości i wzajemnego zaufania.

W tym dniu w sposób szczególny dziękujemy Bożemu Miłosierdziu za dar naszych rodzin i prosimy o potrzebne łaski dla tych, które przeżywają trudności i kryzysy,

a dla skłóconych i rozbitych rodzin – prosimy o łaskę pojednania, wzajemnego przebaczenia, powrotu na drogę wzajemnej miłości i naśladowania w życiu Świętej Rodziny z Nazaretu. W tej intencji módlmy się często, gdyż kto prosi, otrzymuje, kto puka, temu otworzą.

Święta Maryjo, módl się za nami, Święty Józefie, przyczyniaj się za nami, Panie Jezu, opiekuj się nami. Amen.

OGŁOSZENIA

1. W piątek, **31 grudnia, o godz. 18.30** zapraszamy na Mszę św. dziękczynną za dobro, którego doświadczyliśmy od Boga w minionym roku. Po Mszy św. – wystawienie Najświętszego Sakramentu i nabożeństwo dziękczynno-przebłagalne. Wierni, którzy w kościele lub kaplicy w tym dniu pobożnie będą uczestniczyć w uroczystym śpiewie hymnu **Ciebie, Boga wysławiamy...**, dla podziękowania za dobrodziejstwa otrzymane w ciągu całego roku, mogą, po spełnieniu zwykłych warunków, uzyskać odpust zupełny.

2. W sobotę, **1 stycznia**, obchodzimy uroczystość **Świętej Bożej Rodzicielki Maryi**. Msze św. wg porządku niedzielного. **Przypominamy, że ta uroczystość jest świętem nakazanym.** Tego dnia katolicy w Polsce mają obowiązek uczestniczenia w Mszy św. Udziela się odpustu zupełnego, po spełnieniu zwykłych warunków, wiernym, którzy będą uczestniczyć w kościele tego dnia w uroczystym śpiewie hymnu **O Stworzycielu Duchu przyjdź...**, w celu uproszenia Bożej łaski na cały rok.

3. Powstaje **Baedeker Muranowa** i okolic. Chętnych do wzięcia udziału prosimy o zgłaszanie się do Ośrodka przy ul. Nowolipie 25B w każdy czwartek w godz. **14:00 - 15:00**.

4. W tym tygodniu obchodzimy: w poniedziałek – święto **św. Jana, Apostoła i Ewangelisty**; we wtorek – święto **św. Młodzianków, męczenników**.

Konto parafii św. Augustyna:

56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

Prosimy o ofiary na pokrycie kosztów druku gazetki. Bóg zapłać!

Redagują: ks. prał. Walenty Królak oraz Parafianie.

www.swaugustyn.pl

Wydawca: Parafia św. Augustyna, ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa. 250 egz. Opracowanie biuletynu i druk: **lis888@wp.pl**